

ב-25 שנות עבודתו שחורי סרק וראה בעיניו מאות גופות, "אבל אף פעם לא נחשפתי לדברים כל-כך מחרידים", הוא מספר לוואלה! בריאות. "באופן שגרתי, גופות מגיעות להדמיה כשהן שלמות, לא מרוטשות, לא שרופות, כשהמטרה היא להבין את סיבת המוות. זו התמודדות לגמרי אחרת, אני נחשף למראות של גופות מפוחמות, קטועות איברים, שעברו התעללות נוראית, כאשר חלקן בתהליכי ריקבון מתקדמים אחרי ימים שבהם היו בשטח לפני שאותרו."

מהיום הראשון למלחמה, שחורי ושישה מאנשי הצוות שלו, לצד הצוותים הרפואיים האחרים, עובדים 24/7, במשמרות מסביב לשעון, במטרה לסייע בזיהוי מאות גופות הנרצחים שהובאו לאבו כביר, להעניק תשובה למשפחות המיוסרות, ולהביא את החללים לקבורה.

גם למחנה הצבאי שורה, ליד רמלה, הגיעו מאות גופות של חללי הטבח. לדברי איגור שליין, חבר בצוות של שחורי, שעובד בשמיר 15 שנים וגויס לעבודה בשורה בצו 8, הן עדיין ממשיכות להגיע. "רק לפני מספר ימים", הוא מספר, "הגיעה משאית קירור עם כתריסר גופות שנאספו בשטח."

גם שליין, כמו שחורי, חשב שכבר ראה הכול. "במהלך השנים יצא לי לראות דברים קשים - פציעות מורכבות וגופות אחרי תאונות או רציחות - אבל אף פעם לא במצב כזה, וכמובן לא בכמויות כאלה."

את צילומי ה-CT מפענחים הרדיולוגים. פרופ' סיגל טל, ראשת מערך הדימות בשמיר, מספרת: "כבר מהיום הראשון למלחמה נרתמנו לסייע בזיהוי החללים. אני רדיולוגית מומחית יותר מ-25 שנה, ומעולם לא נתקלתי במראות כל כך מחרידים ובסיטואציות כל כך קשות ומורכבות. ישבנו ימים ארוכים על פיענוח סריקות של הגופות, חיפשנו זיהוי רנטגני שנוכל להשוות עם בדיקות שבוצעו לחללים בחייהם. זו מלאכה סיזיפית ומורכבת."

המרכז הרפואי שמיר עובד כבר שנים בשיתוף פעולה עם המכון לרפואה משפטית. "אנחנו נותנים גיבוי וסיוע לרדיולוגים באבו כביר על בסיס שבועי, בעיקר בפענוחים של סיבות מוות. אבל כמובן לא באינטנסיביות ובסדרי גודל כאלה", אומרת פרופ' טל.

"בנוסף, דאגנו לחבר את המכון למערכות המחשוב המתקדמות שלנו, לצורך הצלבת נתוני הסריקות עם אלפי דיסקים של תיעוד רפואי שהעבירו משפחות הנעדרים, מה שמסייע לזיהוי קורבנות הטבח. אנחנו רואים כמה נוראית אי הוודאות למשפחות, ועושים כל שביכולתנו, יחד עם אנשי המקצוע האחרים שעוסקים במלאכת הקודש של זיהוי החללים, כדי שתדענה מה עלה בגורל יקיריהן ויוכלו להביאם למנוחת עולמים."